

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθένειας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξει κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
18 Μαΐου 2017 — Werner Ansorge κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-282/17)

(2017/C 239/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Werner Ansorge

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 ⁽¹⁾, η απουσία λόγω ασθένειας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;

- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξει κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Amtsgericht Hannover (Γερμανία) στις
22 Μαΐου 2017 — Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell κατά TUIfly GmbH**

(Υπόθεση C-290/17)

(2017/C 239/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Amtsgericht Hannover

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: Angelina Fell, Florian Fell, Vincent Fell

Εναγομένη: TUIfly GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹), η απουσία λόγω ασθενείας σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει έκτακτη περίπτωση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 1 ερώτημα: Συνιστά έκτακτη περίπτωση, κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η αυθόρμητη απουσία σημαντικού για τη διεξαγωγή πτήσεων τμήματος του προσωπικού του πραγματικού αερομεταφορέα λόγω παύσεως εργασίας η οποία δεν συνάδει προς την εργατική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις («αδέσποτη απεργία»); Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο υπ' αριθ. 2 ερώτημα: πόσο υψηλό πρέπει να είναι το ποσοστό απουσιών ώστε να γίνει δεκτό ότι συντρέχει τέτοια περίπτωση;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Πρέπει η έκτακτη περίπτωση να συντρέξει κατά την ίδια τη ματαιωθείσα πτήση ή ο πραγματικός αερομεταφορέας έχει το δικαίωμα να καταρτίσει νέο πρόγραμμα πτήσεων για οικονομικούς λόγους;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα υπ' αριθ. 1 ή 2 ερωτήματα: Για την ερμηνεία της έννοιας της δυνατότητας αποφυγής έχει σημασία η έκτακτη περίπτωση ή, αντιθέτως, οι συνέπειες της επελεύσεως της έκτακτης περιστάσεως;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ L 46, σ. 1).